

Σύντομο βιογραφικό σημείωμα τιμώμενου

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης γεννήθηκε στις 23 Απριλίου 1782, ανήμερα της εορτής του Αγ. Γεωργίου στο χωριό Μαυρομμάτι του Δήμου Μουζακίου Καρδίτσας, σε μια σπηλιά («Σπηλιά του Καραϊσκάκη») πολύ κοντά στην Ιερά Μονή Αγ. Γεωργίου (Καραϊσκάκη).

Τα παιδικά του χρόνια τα πέρασε στο Μαυρομμάτι (το σπίτι του ανακατασκευάστηκε και λειτουργεί σήμερα σαν μουσείο) μέχρι 15 χρονών. Δύο χρόνια αργότερα συλλαμβάνεται από τον Αλή Πασά και μεταφέρεται στα Ιωάννινα, όπου κατατάχθηκε σαν σωματοφύλακας του ιδίου του Αλή Πασά. Μετά από λίγα χρόνια φεύγει από τα Ιωάννινα και κατατάσσεται στο κλέφτικο σώμα του περίφημου Κατσαντώνη, όπου διέπρεψε για την τόλμη του και αναδείχθηκε σε πρωτοπαλικάρό του.

Το 1819 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία. Το 1820 όταν ο Αλή Πασάς πολιορκήθηκε στα Γιάννενα, ο Καραϊσκάκης που είχε ξαναπιαστεί πάλι από τον τύραννο, με ένα τέχνασμα κατάφερε κι έβγαλε από την πολιορκούμενη πόλη, τη γυναίκα του Γκόλφω και τις δύο κόρες του, Πηνελόπη και Ελένη.

Το 1821 με απόφαση της κεντρικής Διοίκησης της Επανάστασης ανατέθηκε στον ίδιο και σε άλλους οπλαρχηγούς η Διοίκηση της Δυτικής Στερεάς Ελλάδας. Στα Τζουμέρκα πραγματοποίησε την πρώτη του μεγάλη έφοδο κατά των Τούρκων.

Τον Ιανουάριο του 1823 ο Καραϊσκάκης έγινε καπετάνιος όλων των Αγράφων με δύναμη περίπου 1000 ανδρών τρέποντας σε φυγή τους Τούρκους στον Αγ. Βλάση της Ευρυτανίας φονεύοντας 200 από αυτούς. Τον επόμενο χρόνο ο Καραϊσκάκης στέλνει σώμα 300 ανδρών του στον αδελφικό του φίλο Μάρκο Μπότσαρη και αυτός εγκαταστάθηκε στο Αιτωλικό.

Ο Καραϊσκάκης διακρίνεται στις μάχες του 1824 κατά του Δερβίς Πασά και βοήθησε τα μέγιστα, αν και άρρωστος βαριά, το πολιορκούμενο Μεσολόγγι, σημειώνοντας αρκετές και σπουδαίες νίκες κατά των πολιορκητών. Από εκεί ξαναπηγαίνει στα αγαπημένα του Άγραφα και διεξάγει νέες μεγάλες νίκες.

Στη συνέχεια οδηγεί τους άνδρες του στο Ναύπλιο και ερχόμενος σε συμφωνία με τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, ζήτησε από την Κυβέρνηση ικανό στράτευμα για να επιτεθεί στο στρατό του Κιουταχή. Ο Πρόεδρος Ανδρ. Ζαΐμης αναγόρευσε τότε τον Καραϊσκάκη Αρχιστράτηγο του Ελληνικού τακτικού στρατού και Γενικό Αρχηγό της Στερεάς Ελλάδας, δίνοντάς του συγχρόνως τα μέσα που χρειαζόταν.

Το 1826 ο Καραϊσκάκης φεύγει από το Ναύπλιο στην Ελευσίνα συγκροτώντας τον μεγαλύτερο για την εποχή τακτικό στρατό με 3500 άνδρες. Πραγματοποιεί διάφορες μάχες κατά του τρομερού Κιουταχή, ενώ μετά από λίγους μήνες βλέποντας ότι ήταν αδύνατη η κατά μέτωπο νικηφόρα επίθεση, αποφάσισε να απελευθερώσει πρώτα τη Στερεά Ελλάδα και να επιστρέψει αργότερα για τη μεγάλη μάχη απελευθέρωσης της Αθήνας. Στο Δίστομο κατατρόπωσε ένα Τούρκικο απόσπασμα, στην Αράχωβα διέλυσε τον στρατό των Μουσταφά Μπέη και Μεχμέτ Πασά σκοτώνοντας 2000 Τούρκους.

Τον Ιανουάριο του 1827 μετά την ολοκληρωτική απελευθέρωση όλης της Στερεάς Ελλάδας, επιστρέφει στη Σαλαμίνα για το τελειωτικό χτύπημα στον Κιουταχή και την απελευθέρωση της Αθήνας. Στις 22 Απριλίου 1827 όμως, σε μία μικροσυμπλοκή με τους Τούρκους τραυματίζεται και το πρωί της 23^{ης} Απριλίου, ανήμερα του Αγίου Γεωργίου και της εορτής του άφησε την τελευταία του πνοή στο Φάληρο.

Με δική του εντολή μεταφέρθηκε και ενταφιάστηκε στη Σαλαμίνα, στο εκκλησάκι του Αγ. Δημητρίου. Στις 22 Απριλίου του 1835 παρουσία του τότε Βασιλέως Όθωνα έγινε η ανακομιδή και η μεταφορά των λειψάνων του από την Σαλαμίνα στο Νέο Φάληρο, όπου και βρίσκονται έως και σήμερα, δίπλα από το Γήπεδο του Ολυμπιακού που φέρει το όνομά του.

Ως ελάχιστο φόρο τιμής στον μεγάλο Ήρωα της Ελληνικής Επανάστασης, οι Σύλλογοι των Απανταχού εκ του Νομού Καρδίτσας καταγομένων και των Απανταχού Μαυρομματιανών Καρδίτσας «Ο Καραϊσκάκης» τιμούν κάθε χρόνο την μνήμη του συμπατριώτη μας, Αρχιστράτηγου Γεωργίου Καραϊσκάκη στο Μνημείο όπου φυλάσσονται τα οστά του στο Νέο Φάληρο Αττικής.